

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5835/2018
30.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Рамиза Паљевац Емровић, адвокат из ..., против тужених ГГ из Републике ..., са непознатом адресом пребивалиштва, чији је привремени заступник Шефкета Доловац, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Ранка Пантовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1994/18 од 06.09.2018. године, у седници одржаној 30.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1994/18 од 06.09.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ДД за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 604/17 од 27.12.2017. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужила, и према туженима је утврђено да су тужиле по основу наслеђа иза пок. ЂЂ, бившег из ..., сувласнице са уделима од по ¼ на катастарској парцели број ..., уписаној у листу непокретности број ... КО ..., по култури земљиште под зградом – објектом, укупне површине 8 м2, као и постојећег објекта на истој, уписаног под редним бројем ..., што су тужени дужни признати и дозволити књижење код Службе за катастар непокретности Нови Пазар, као основан. Другим ставом изреке, обавезан је тужени ДД да тужилама преда пословни простор – локал, који се налази у улици ... у ..., изграђен на катастарској парцели број ..., уписаној у листу непокретности број ... КО ..., по култури земљиште под зградом – објектом, површине 8 м2, ослобођен од лица и ствари. Трећим ставом изреке, утврђено је да је тужба тужила повучена у односу на туженог ЕЕ. Четвртим ставом изреке, обавезани су тужени да тужилама солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 125.220,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1994/18 од 06.09.2018. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 604/17 од 27.12.2017. године у ставу првом, другом и четвртном изреке, тако што је одбијен

тужбени захтев тужила којим су тражиле да се према туженима утврди да су по основу наслеђа иза пок. ЋЋ, бившег из ..., сувласнице са уделима од по $\frac{1}{4}$ на катастарској парцели број ..., уписаној у листу непокретности број ... КО ..., по култури земљиште под зградом – објектом, укупне површине 8 м², као и постојећег објекта на истој, уписаном под редним бројем ..., што су тужени дужни признати и дозволити књижење код Службе за катастар непокретности Нови Пазар, као неоснован, одбијен је тужбени захтев тужила којим су тражиле да се обавезе тужени ДД да им преда пословни простор – локал који се налази у улици ... у ..., изграђен на катастарској парцели број ..., уписаној у листу непокретности број ... КО ..., по култури земљиште под зградом – објектом, површине 8 м², ослобођен од лица и ствари, као неоснован и обавезане су тужиле да туженом ГГ солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара, а туженом ДД у износу од 76.500,00 динара. Другим ставом изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог ДД, изјављена против става трећег изреке пресуде Основног суда у Новом Пазару П 604/17 од 27.12.2017. године.

Против правноснажне пресуде тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени ДД је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 – 87/18), а у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па је нашао да ревизија тужила није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле и ЕЕ су деца сада пок. ЋЋ, бившег из Тужени ГГ је у току 1957. године, сада пок. ЋЋ продао непокретност означену као катастарска парцела број ..., по култури кућа, површине 19 м², уписана у поседовном листу број ... КО ..., која је у катастру непокретности и даље уписана на туженог ГГ, који се одселио у Сада пок. ЋЋ је купљену непокретност преуредио у пословни простор, тако што је направио три мања локала. Поводом спорног локала, постојећег у улици ... у ..., означеног под бројем ..., тужени ДД водио је парницу ради утврђења права својине против тужила, који спор је окончан доношењем правноснажне пресуде Основног суда у Новом Пазару П 520/13 од 06.12.2013. године, којом је његов тужбени захтев одбијен. Законски наследник сада пок. ЋЋ, поред тужила и ЕЕ, је и његова супруга, сада пок. ЖЖ, бивша из Након смрти ЋЋ, његови законски наследници су током 1997. године спорни локал издали у закуп туженом ДД, а ступањем на снагу Катастра непокретности за Град Нови Пазар, предметни локал добио је посебну катастарску ознаку-катастарска парцела број ..., уписан у листу непокретности број ... КО Током 1997. године, ЕЕ је закључио са овде туженим ДД уговор о купопродаји спорног локала за купопродајну цену од 30.000 ДМ, који уговор је у целости извршен. Међутим, приликом закључивања наведеног уговора о купопродаји, ЕЕ није тражио сагласност својих сестара, овде тужила, које су као сувласнице на предметном локалу имале право прече куповине. Између правног претходника тужила ЋЋ и њиховог брата ЕЕ, био је закључен уговор о доживотном издржавању, који је раскинут пресудом Општинског суда у Новом Пазару П 1009/94 од 06.03.1995. године, а која пресуда је постала правноснажна 15.04.1995. године. Туженом ДД продат је локал укупне површине од 6 м², који је према стању у листу

непокретности број 12110 КО Нови Пазар укупне површине од 8 м², јер је тужени ДД на првобитних 6 м², доградио 2 м² и предметни локал реновирао.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука другостепеног суда да тужбени захтев није основан.

Одредбом члана 205. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку прописано је да више лица могу једном тужбом да туже, односно да буду тужени (супарничари) ако су у погледу предмета у правној заједници или ако њихова права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа, а чланом 210. истог закона, прописано је да ако се по закону или због природе правног односа спор може да се реши на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), они се сматрају као једна парнична странка, тако да се кад поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе се и на оне који те радње нису предузели. Чланом 211. ЗПП прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа (став 1.), а ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев, а да о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3.).

Имајући у виду да тужиле поднетом тужбом траже утврђење права сусвојине по основу наслеђа иза пок. ЂЂ на предметној катастарској парцели, као и на објекту постојећем на тој парцели, то је правилан закључак другостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева, јер у конкретном случају не постоји потпуна процесна заједница на страни тужених, као нужних и јединствених супарничара, која води одбијању тужбеног захтева због недостатка потпуне пасивне легитимације. У конкретном случају тужбом је као тужени морао бити обухваћен и ЕЕ, брат тужилца, као законски наследник иза пок. ЂЂ, оца тужилца. Наиме, имајући у виду садржину тражене правне заштите, тужбом морају бити обухваћени сви учесници предметног материјалноправног односа, с обзиром да се у конкретном случају ради о спору за утврђење права сусвојине по основу наслеђа на предметним непокретностима, па повлачењем тужбе у односу на свог брата ЕЕ, као законског наследника сада пок. ЂЂ, стекли су се услови за одбијање тужбеног захтева. Стога су наводи тужилца којима се указује да се поднетом тужбом не дира у право њиховог брата ЕЕ на исти удео јер је и он наследник, као и да он не жели да учествује у овом поступку, без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Одредбом члана 3 став 1 Закона о основама својинскоправних односа је прописано да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже, у границама одређеним законом, а ставом 2 истог члана да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине другог лица. Чланом 37 став 1 истог закона је прописано да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари, а ставом 2 истог члана да власник мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог. Одредбом члана 20 став 1 истог закона је прописано да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем. Код утврђеног да је Катастру непокретности као власник непокретности које су предмет тужбеног захтева уписан тужени ГГ, то је правилан закључак другостепеног суда да захтев тужилца за предају у посед предметног локала није основан. Наиме, тужиле које у јавним књигама

нису уписане као власници, односно сувласници на спорним непокретностима, а ни у овом спору није утврђено њихово право својине на истим, не могу тражити увођење у посед по основу својине, односно сусвојине, јер је то право сходно одредбама Закона о основама својинскоправних односа предвиђено искључиво за власнике.

Суд је ценио и остале наводе ревизије, па је нашао да су неосновани, јер је другостепени суд у побијаној одлуци дао јасне, потпуне и правилне разлоге из којих произилази неоснованост ревизијских разлога, а које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић